

[Landbrugsministeren]

lov. I 14–15 pct. af tilfældene kan man skønne, at der er en marginal forringelse, ikke i lånets størrelse, men likviditetsfordelen er knap så stor, ser det ud til, men i visse perioder kan vi se, at også ifølge den anden lov har fordelene været knap så store. Og hvis man skal holde hus med pengene – og dette er det sidste svar, jeg vil give, det er også til hr. Arne Bjerregaard – synes jeg, man skal se på, at vi med den nye lov får mere ud af mindre. Det synes jeg er godt klaret. Vi sparer omkring 100 mill. kr., og effekten bliver større for landmændene. Og det var jo det, der var meningen. Vi har i hvert fald fået en større effekt, hvis der er to eller tre eller fire ejere, og det er en væsentlig fordel. Der er også en fordel for den enkelte, der vil købe en mindre ejendom og købe til senere. Det kunne man ikke før. Det kan altså godt være, at der i 12–14 pct. af tilfældene kan blive en marginal forringelse for den, der er alene, men kommer man ned på 12 pct., er forringelsen væk, det er helt sikkert, og da denne regering fortsat vil få stor tilslutning til sin økonomi, kan vi nok regne med, at der ingen forringelse bliver, når loven bliver vedtaget i 1985.

Bjørn Westh (S):

Jeg kan forstå, at landbrugsministeren følte, at det ville være en stor ulykke, hvis lovforslaget ikke blev vedtaget meget hurtigt. Af Landsbladets sidste nummer, fra i fredags, fremgår det, at De danske Landboforeninger er stærke modstandere af denne lov, fordi den forringer vilkårene. Af Landsbladet fremgår det også, at landboudommen siger, det er skuffende, at ministeren kan fremsætte et sådant forslag, så de to organisationer ville i hvert fald tage det roligt, hvis denne lov ikke blev vedtaget så hurtigt, for de føler, at den er et klart tilbageskridt. Hvordan skulle man også kunne spare 100 mill. kr. i virkelighedens verden, hvis det ikke var et tilbageskridt?

De ting, ministeren peger på som fremskridt, kan vi gennemføre isoleret for vores skyld, og så kan vi lade det økonomiske ligge og se på det sammen med finansieringsreformen. Ministeren burde have bemærket det, som et flertal af ordførere sagde til ham: at det, han har sagt om, at der skulle komme en finansieringsreform, tager man højtideligt

her i folketinget. Vi går derfor ud fra, at når regeringens koordinationsudvalg holder møde i morgen og skal drøfte dette, som ministeren har offentliggjort i pressen, meddeler han, at der her i folketinget har vist sig at være et flertal, der vil bygge en finansieringsreform på husmandsforeningernes forslag, og at det er det, der er realiteterne i folketinget. Det ville derfor være rigtigt af ministeren at tage udgangspunkt i det, og lad os så få lavet en egentlig finansieringsreform. At dette så trækker lidt ud, er kun til fordel for de yngre landmænd, som alle taler så pænt om her.

Man må også sige, at det lyder smukt, når venstres ordfører står her og siger: det er vel nok dejligt, at vi nu får den forenkling, at landmændene ikke skal have kontante penge mere, nu kan de få lån. Det er en skøn forenkling, og sådan kan man jo udlægge tingene forskelligt fra tid til anden.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg synes, det er skuffende, at det ikke er afklaret, hvordan uddannelsesstilbuddene skal være. Det skulle have været i orden, synes jeg, inden man begyndte at lave en ny lov. Det er skuffende, at man i lovforslaget ikke har taget stilling til, hvordan administrationen skal være. Skal det være jordbrugsdirektoratet? Skal det være Hypotekbanken? Hvordan skal rekursforholdene være? Det kunne have været afklaret. Man kunne jo have ventet med at fremsætte lovforslaget.

Jeg vil dog sige, at jeg også synes, der er nogle rigtige tendenser, nemlig at ikke slet så mange småting længere skal frem til afgørelse hos ministeren. Jeg synes vi måske skal overveje i langt flere landbrugslove end nu at prøve at rense nogle af småsagerne væk, sådan at ikke alt muligt kan ankes til ministeren.

Så vidt jeg kan se, står der et sted, at man regner med, at EF-reglerne vil komme i løbet af april måned 1985, og der står i hvert fald i bemærkningerne til lovforslaget, at man kan tilrettelægge administrationen efter de forventede EF-regler. Men jeg kunne forstå på ministerens indlæg her, at han slet ikke kunne sige noget om, hvordan det ville være i EF, og det virker en lille smule modstridende på mig. Finansieringsreformen kunne altså gøre, at man trak dette ud for at få det i sammenhæng.

Hvordan skal man lave en enhedsprioritering med dette system, hvis DLR skal have